

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **Z. N.**, bytem K. L., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 22.11.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 19.9.2016 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 19.9.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 31.5.2016 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 22.11.2016 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované o nepřiznání invalidního důchodu, protože s ním nesouhlasí, neboť dle ní její zdravotní stav odpovídá invaliditě prvního stupně a byl nedostatečně posouzen. Žalobkyně se podrobně vyjádřila ke svému zhoršujícímu se zdravotnímu stavu i ke svému zaměstnání a závěrem navrhla, aby soud napadené rozhodnutí ze dne 19.9.2016 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (*K žalobě připojila i kopii napadeného rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 19.9.2016 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 31.5.2016*, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 19.5.2016 není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 19.9.2016 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným dne 15.9.2016 lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším

dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%; lékař ČSSZ s ohledem na aktuální zdravotní stav zvolil horní hranici, tj. 20%, a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu zvýšil tuto hodnotu dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10% na celkových 30%, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.

Žalovaná dne 6.12.2016 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), setrvala na svém rozhodnutí ze dne 19.9.2016 a navrhla soudu, aby žalobu zamítl. Ze zasláního *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 19.9.2016 bylo žalobkyni doručeno dne 29.9.2016.

Dne 7.12.2016 zaslala žalobkyně soudu aktuální lékařskou zprávu z revmatologie.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobkyně* a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 19.5.2016* a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 15.9.2016* soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, poklesla její pracovní schopnost dle obou lékařů o 20% a tato procentní míra byla shodně ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 30% (*pozn. lékař OSSZ v závěru posudku uvedl, že míra poklesu pracovní schopnosti je 30% a nedošlo k navýšení podle § 3 odst. 1 vyhlášky, ovšem z posudku jasně vyplývá, že bylo hodnoceno též dle kapitoly XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, kde je rozmezí do 20% a pro závažnější komorbidity bylo hodnocení zvýšeno o 10% na výsledných 30%*).

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 15.2.2017 v přítomnosti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobkyně, v jehož závěru komise uvedla, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní* dle § 39 odst. 1 zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35%, tedy o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona. Komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně na rozdíl od lékařů OSSZ a ČSSZ dle kapitoly XIII., odd. D, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 35% (rozmezí 20-35%) při zohlednění vertebrogenní problematiky a rozvíjející se psych. problematiky hodnotila ztrátu pracovní schopnosti v horní procentní limitaci, kterou ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nezměnila. V souhrnu doložené dokumentace a na základě vyšetření odborného lékaře v komisi neurčila rozhodující příčinou dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu se stěžejním dopadem na výši pracovní schopnosti bolestivý páteřní syndrom bederní se sakralgiemi a recid. levostrannou blokádu SI skloubení, ale vleklý systémový lupus erythematoses na kortikoidní a imunosupresivní medikaci s převažující kožní formou a variabilní kloubní problematikou kolísavé aktivity s absencí orgánového postižení, s doprovodnou únavovou symptomatikou a vyvíjejícím se psych. dyskomfortem komparujícím se středně těžkou depresivní fází na antidepres. medikaci. Do celkového posudkového hodnocení komise zahrnula lumbosakrální syndrom při degenerativních změnách typu spondylosy s diskoidní lézí L2/3 a cervikální algický syndrom při lehké spondyloze s lehkou až středně těžkou staticko-dynamickou poruchou s absencí kořenové léze, se symptomatikou SI skloubení s levostrannou akcentací. Žalobkyně není schopna výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací těžkými břemeny, v nepříznivých klimatických podmínkách, v nočních směnách, ve vypjatých stresových situacích; je schopna odpovídajícího pracovního zařazení - výkonu administrativní činnosti, případně fyzicky lehčí práce s respektováním uvedených omezení. *Datum vzniku invalidity* stanovila komise *dnem revmatologického vyšetření 19.4.2016*, doba platnosti (lhůta KLP): neúčelná. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni a žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly komisí v této věci shledány na rozdíl od lékařů OSSZ a ČSSZ vzhledem k odlišnému hodnocení nejzávažnějšího postižení žalobkyně.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní, dále jen s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy,

(dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 19.9.2016*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 15.2.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 19.9.2016 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 31.5.2016 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně (*od 19.4.2016*), neboť míra poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Tachov a poté na ČSSZ (30% poklesu pracovní schopnosti), kdy žalobkyně nebyla uznána invalidní.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 19.4.2016 v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. *vznik invalidity prvního stupně*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 123/2016-29 ze dne 18.4.2017, neboť rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu by žalovaná vydala v případě zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení na OSSZ Tachov či by jí vyhověla v řízení o jejích námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 31.5.2016.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků má právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 18. dubna 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně